

MISSIO SAVO

Kaartotien kerhohuone
Kaavi 13.02.2010
Raamattunti: Väinö Hotti

RUKOUS VOI PALJON

Sanan ilmoitus

Jos me kysymme asiaa langenneelta luonnoltamme, se on eri mieltä tästä asiasta. Luonto sanoo: ei rukous auta. Mutta ratkaisevaa on Sanan ilmoitus.

”Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra antaa hänen nousta jälleen; ja jos hän on syntejä tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi. Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte; vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras” (Jaak.5:15-16).

Tässä sanotaan nimenomaan, että rukous on tehokas, kun on kyseessä sairaan paraneminen. Samalla rukous liittyy syntien anteeksi saamiseen.

Tässä asetetaan rukoukselle **kaksi ehtoa**: 1. Vanhurskas rukoilija (vanhurskauttamisen kokenut ja uudestisyntynyt). 2. Harras rukous (totinen, Pyhässä Hengessä rukoiltu rukous).

Jumalalla on hyvä tahto

Tämä oli enkelien ilmoitus paimenille jouluyönä: **”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!”** (Luuk.2:14). Tämä on Raamatun selkeä ilmoitus, mutta saatana on kaikkina aikoina tahtonut ihmisen saada uskomaan aivan jotakin muuta. Jo paratiisissa saatana vietti ihmisen uskomaan, ettei Jumala rakasta häntä, ettei Jumalalla ole hyvää tahtoa ihmistä kohtaan; Jumala on kieltänyt ihmiseltä jotakin, joka olisi hänelle hyväksi.

Jeesus opettaa: **”Ja kuka teistä on se isä, joka poikansa häneltä pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen, taikka joka hänen pyytäessään munaa antaa hänelle skorpionin? Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!”** (Luuk.11:11-13).

”Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä; sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka häntä avuksi huutavat” (Room.10:12).

”Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä” (1. Joh.4:16).

Rukous on sielun hengitystä

Se on välttämätön elämälle, hengelliselle elämälle. Kun Saulus oli tullut kääntymykseen, hän oli alkanut hengittää:

”Ja Damaskossa oli eräs opetuslapsi, nimeltä Ananias. Hänelle Herra sanoi näyssä: ”Ananias!” Hän vastasi: ”Katso, tässä olen, Herra”. Niin Herra sanoi hänelle: ”Nouse ja mene sille kadulle, jota sanotaan Suoraksi kaduksi, ja kysy Juudaan talosta Saulus nimistä tarsolaista miestä. **Sillä katso, hän rukoilee**” (Apt.9:10-11). - Varmasti Saulus oli rukoillut aikaisemminkin, mutta sitä ei noteerattu taivaassa.

Rukoileminen ja rukouselämä

On sanottu: ”Moni rukoilee, mutta harva elää rukouselämää.” Varmaan kaikkikin suomalaiset jossakin elämänsä vaiheessa ovat rukoilleet. Eräs mummo kertoi: ”Silloin minä rukoilin, kun minun mökkini paloi.” Tällainen rukous ei kuitenkaan kerro Jumala-yhteydestä. Se on ”faaraan hätärukous”, joka sammuu kohta vaaran mennessä ohi:

”Silloin farao kutsutti kiiruusti Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: ”Minä olen rikkonut Herraa, teidän Jumalaanne, ja teitä vastaan. Anna nyt anteeksi minun rikkomukseni vielä tämä kerta, ja rukoilkaa Herraa, Jumalaanne, että hän poistaisi minulta ainakin tämän surman” (2. Moos.10.16-17).

Ensimmäinen rukous

On sanottu, että ihmisen ensimmäinen rukous on: ”Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.”

”Mutta publikaani seisoi taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen' (Luuk.18:13).

Tästä alkaa hengellinen elämä – ja myös rukouselämä.

Osallistuminen maailman hallintaan

”Rukous liikuttaa sitä kättä, joka liikuttaa koko maailmaa.” Kun rukoilemme, vaikutamme maailman hallintaan. Isä meidän – rukous on tehokas rukous koko maailmaa ajatellen. Tätä rukousta meidän tulisi usein rukoilla.

”Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi; tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa; anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme; ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme; äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta, sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen ”(Matt.6:9-13).

Passiivista aktiivisuutta

Rukous nähdään usein toiminnan vastakohtana. ”Kädet ristissä” oleminen merkitsee tavallisesti laiskottelua ja toimettomuutta. Kun ihminen rukoilee, ”hän ei tee mitään”.

Toisaalta on sanottu: hyvin rukoiltu on puoleksi tehty. Rukoileminen on uskovan käsityötä. Mitä pitemmälle uskova pääsee Kristuksen tuntemisessa, sitä tärkeämmäksi hänelle tulee rukous. Alussa

rukouksen osuus oli hyvin vähäinen. Aikaa rukoukseen käytettiin vähän ja rukoukset olivat pintapuolisia. Vähitellen rukoukseen käytetty aika lisääntyi ja rukoukset tulivat syvällisemmiksi ja hartaammiksi. Rukouksen ”painoarvo” kasvoi.

”Rakkauteni palkaksi he minua vainoavat, mutta minä ainoastaan rukoilen” (Ps.109:4).

Hengellinen köyhyys

Jatkuva rukous nousee hengellisen köyhyyden maaperästä.

”Autuaita ovat hengessä köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta” (Matt.5:3; Saarnivaaran käänn.).

Itseriittoinen ihminen ei rukoile. *”Tehokkain rukouksen surmaaja on omasta mielestään hyvin luonnistunut kristillisyyss.”*

Laodikean seurakunta oli joutunut itsetyytyväisyyden valtaan: **”Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston”** (Ilm.3:17).

Uuden ihmisen toimintaa

Uskovassa on kaksi luontoa, vanha ja uusi. Vanha ihminen ei halua rukoilla. Vanha ihminen haluaa olla itsenäinen – Jumalastakin riippumaton. Silloinkin, kun hän harrastaa jumalisuutta, rukouksella ei ole merkittävää osuutta. Uusi ihminen elää kerjäämisestä ja siihen kuuluu rukous.

”Matkalaulu. Minä nostan silmäni sinun puoleesi, joka taivaissa asut. Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat heidän isäntänsä käsiin, ja niinkuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä käsiin, niin meidän silmämme katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen, kunnes hän armahtaa meitä” (Ps.123:1-2).

”Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko” (Matt.26:41).

Nöyrytystä

”Ja hän sanoi minulle: ”Älä pelkää, Daniel, sillä ensimmäisestä päivästä asti, jona sinä taivutit sydämesi ymmärrykseen ja nöyryyteen Jumalasi edessä, ovat sinun sanasi tulleet kuulluiksi; ja sinun sanojesi tähden minä olen tullut” (Dan.10:12).

Rukouksessa on aina kysymys nöyryytisestä. Ihminen avautuu tällöin Jumalalle, nöyrytyy vastaanottamaan Jumalan lahjoja.

Rukouksen tarkoitus

Se pitää meidät hengissä. Se on ”hengitystä”. Se kautta pysyy yhteys ylöspäin kunnossa. Toinen merkitys on siinä, että sen kautta saamme taivaallisia lahjoja.

”Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan. Vai kuka teistä on se ihminen, joka antaa pojallensa kiven, kun tämä pyytää häneltä leipää, taikka, kun hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen? Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat! (Matt.7:7-11).

”Teillä ei ole, sentähden ettette ano” (Jaak.4:2).

Hengessä ja totuudessa

”Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa” (Joh.4:23-24).

”Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta **Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla**. Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä” (Room.8:26-27).

Todellinen rukous on aina Pyhän Hengen synnyttämää. Silloin on otettu meihin taivaasta yhteyttä.

”Hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika". Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, **sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa**” (Matt.16:15-17).

Hartaita rukouksia

AABRAHAM: ”Ja Aabraham lähestyi häntä ja sanoi: "Aiotko siis hukuttaa vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa?"...Aabraham vastasi ja sanoi: "Katso, olen rohjennut puhua Herralleni, vaikka olen tomu ja tuhka” (1. Moos.18:23,27).

JAAKOB: ”Ja Jaakob jäi yksinensä toiselle puolelle. Silloin painiskeli hänen kanssaan muuan mies päivän koittoon saakka. Ja kun mies huomasi, ettei hän häntä voittanut, iski hän häntä lonkkaluuhun, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen painiskellessaan hänen kanssaan. Ja mies sanoi: "Päästä minut, sillä päivä koittaa". Mutta hän vastasi: **"En päästä sinua, ellet siunaa minua"** (1. Moos-32:24-26).

MOOSES: ”Ja Mooses palasi Herran tykö ja sanoi: "Voi, tämä kansa on tehnyt suuren synnin! He ovat tehneet itselleen jumalan kullasta. Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! **Mutta jos et, niin pyyhi minut pois kirjastasi, johon kirjoitat**” (2. Moos.32:31-32). ”Silloin hän sanoi: **"Anna siis minun nähdä sinun kirkkautesi"** (2. Moos.33:18).

ELIA: ”Elias oli ihminen, **yhtä vajavainen kuin mekin**, ja hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi; eikä satanut maan päällä kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen. Ja hän rukoili uudestaan, ja taivas antoi sateen, ja maa kasvoi hedelmänsä” (Jaak.5:17-18).

ELISA: ”Kun he olivat tulleet yli, sanoi Elia Elisalle: ”Pyydä minua tekemään hyväksesi jotakin, ennenkuin minut otetaan pois sinun tyköäsi”. Elisa sanoi: **”Tulkoon minuun sinun hengestäsi kaksinkertainen osa”** (2. Kun.2:9).

DAAVID: ”Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi” (Ps.51:13). ”Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle” (Ps.139:23-24).

HANNA: ”Mutta Hanna vastasi ja sanoi: ”Ei, herrani, minä olen murheen raskauttama vaimo; viiniä ja väkijuomaa en ole juonut, vaan **minä vuodatin sydämeni Herran eteen”** (1. Sam.1:15).

”Kurjan rukous, kun hän on näännyksissä ja vuodattaa valituksensa Herran eteen” (Ps.102:1).

JOONA: ”Ja Joona rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan sisässä ja sanoi: ”Minä huusin ahdistuksessani Herraa, ja hän vastasi minulle. Tuonelan kohdussa minä huusin apua, ja sinä kuulit minun ääneni. Sinä syöksit minut syvyyteen, merten sydämeen, ja virta ympäröitsi minut, kaikki sinun kuohusi ja aaltosi vyöryivät minun ylitseni. Minä ajattelin: Olen karkoitettu pois sinun silmiesi edestä. Kuitenkin minä saan vielä katsella sinun pyhää temppeliäsi” (Joona 2:2-5).

KANAANILAINEN VAIMO: ”Ja katso, kanaanilainen vaimo tuli niiltä seuduilta ja huusi sanoen: ”Herra, Daavidin poika, armahda minua. **Riivaaja vaivaa kauheasti minun tyttäntäni”** (Matt.15:22).

TUHLAAJAPOIKA: (Luuk.15:18-19). ”Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäni enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan; tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.”

PUBLIKAANI: ”Mutta publikaani seiso i taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: **’Jumala, ole minulle syntiselle armollinen’**” (Luuk.18:13).

KREIKKALAISET: ”Ja oli muutamia kreikkalaisia niiden joukosta, jotka tulivat ylös juhlaan rukoilemaan. Nämä menivät Filippuksen luo, joka oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häntä sanoen: **”Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen”** (Joh.12:20-21).

OPETUSLAPSET: ”Ja apostolit sanoivat Herralle: **”Lisää meille uskoa”** (Luuk.17:5).

JEESUS: ”Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, **että he kaikki olisivat yhtä**, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt” (Joh.17:20-21).

”Ja hän vetäytyi heistä noin kivenheiton päähän, laskeutui polvilleen ja rukoili sanoen: ”Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä malja; älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun”. Niin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä. Ja kun hän oli suuressa tuskassa, rukoili hän yhä hartaammin. **Ja hänen hikensä oli niinkuin veripisarat, jotka putosivat maahan”** (Luuk.22:41-44).

RYÖVÄRI RISTILLÄ: ”Ja hän sanoi: **”Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi”** (Luuk.23:42).

PAAVALI: ”Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele - sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä - että minulla on suuri murhe ja ainainen kipu sydämessäni. Sillä **minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljeni hyväksi**, jotka ovat minun sukulaisiani lihan puolesta” (Room.9:1-3).

”anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään” (Ef.1:17-18).

”Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä” (Gal.4:19).

Yhteinen rukous

”Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa. Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä” (Matt.18:19-20).

”Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti” (Apt.4:31).

”Niin pidettiin siis Pietaria vankeudessa; mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen edestänsä...Kun Pietari tointui, sanoi hän: ”Nyt minä totisesti tiedän, että Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä Juudan kansa odotti”. Ja päästyään siitä selville hän kulki kohti Marian, Johanneksen äidin, taloa, sen Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin. Siellä oli monta koolla rukoilemassa” (Apt.12:5,11,12).

Rukouksen kuulemisen esteet

1. Vääräisy sydämessä

”Jos minulla olisi vääräisy sydämessäni, ei Herra minua kuulisi” (Ps.66:18).

2. Anteesiantaminen

”Ja kun te seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne” (Mark.11:25).

3. Vaimon kanssa suhteet kunnossa

”Samoin te, miehet, eläkää taidollisesti kukin vaimonne kanssa, niinkuin heikomman astian kanssa, ja osoittakaa heille kunnioitusta, koska he ovat elämän armon perillisiä niinkuin tekin; **etteivät teidän rukouksenne estyisi”** (1. Piet.3:7).

Mihin tämä ”estyminen” perustuu? Tällöin rukoilija on joutunut ristiriitaan ”itsensä kanssa”.

”ja sanoi: 'Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liityköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi'? Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako” (Matt.19:5,6).

”ettekö ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa” (Jaak.2:4).

4. Henkivallat esteenä

”Persian valtakunnan enkeliruhtinas seisoj vastustamassa minua kaksikymmentäyksi päivää, mutta katso, Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli minun avukseni, sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningasten tykö” (Dan.10:13).

”Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan tai vaan avaruuksissa” (Ef.6:12).